

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4245

гр. Варна, 14.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Мария К. Терзийска
Елина Пл. Карагьозова

като разгледа докладваното от Мария К. Терзийска Въззивно частно гражданско дело № 20223100502326 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 396, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по частна жалба вх. № 65790/27.09.2022 г. при ВРС от „МАМЕЛ“ ООД, гр. Варна, чрез пълномощника адв. С. Д., против определение № 10149/16.09.2022 г., постановено по гр.д. № 4584/2022 г. по описа на ВРС, с което е оставено без уважение искането на частния жалбоподател за допускане на ново обезпечение на предявените от него срещу „МД ГРУП ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, гр. Варна, обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 266, ал. 1 вр. чл. 92, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД чрез налагане на обезпечителна мярка – спиране от движение на собствени на ответното дружество МПС, на осн. чл. 397, ал. 1, т. 3, вр. ал. 2 от ГПК.

Жалбоподателят моли за отмяна на обжалваното определение и уважаване на искането. Излага, че първоначално допуснатото обезпечение на исковите, чрез запор на банкова сметка на ответното дружество, е недостатъчно за обезпечаване на правния му интерес, доколкото по посочената сметка няма авоари, а и твърди, че по същата са наложени предходни запори от други кредитори, което би затруднило евентуалното му удовлетворяване с оглед поредността на запорите. Поддържа искане за издаване на съдебно удостоверение, чрез което да се снабди с информация от КАТ – Варна за притежаваните от ответното дружество МПС, с оглед индивидуализация на същите предвид исканата обезпечителна мярка, като счита отказа на ВРС в тази му част за незаконосъобразен.

Съгласно чл. 396, ал. 2, изр. 2 от ГПК препис от частната жалба не се връчва на насрещната страна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по

същество.

Съставът на Варненски окръжен съд, като обсъди доводите на частния жалбоподател във връзка с изложените оплаквания и като провери данните по делото, намира частната жалба за неоснователна, поради следните съображения:

С обжалваното определение ВРС е отхвърлил молбата на ищеца за допускане на нова обезпечителна мярка по предявените искове, с аргумент, че молбата е неясна, доколкото не може да се установи дали ищецът иска замяна на вече допуснатото обезпечение или наред с него желае допускане на ново такова. Според ВРС ищецът е следвало да индивидуализира МПС, собственост на ответното дружество, като е отказал издаване на съдебно удостоверение на ищеца, което да му послужи пред КАТ – Варна, поради особения характер на обезпечителното производство, в което според съда не могат да се дават указания на страните, нито да се събират доказателства. В заключение съдът е посочил, че исканата обезпечителна мярка е неподходяща.

Настоящият състав намира, че отправеното ясно и недвусмислено искане до ВРС е за допускане на **нова обезпечителна мярка**. Видно от молбата, сезирала съда с искане за допускане на обезпечение, ищецът изрично се е позовал на чл. 397, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 от ГПК, съгласно който текст съдът може да допусне няколко вида обезпечения до размера на цената на иска.

По осъдителни претенции обезпечителната нужда се презюмира, но настоящата инстанция намира, че посочената от жалбоподателя обезпечителна мярка – спиране от движение на МПС, се явява неподходяща, доколкото същата не би могла да защити интереса на ищеца да се удовлетвори от имуществото на длъжника при евентуално бъдещо осъдително решение, тъй като не гарантира запазване на вещта в патримониума на длъжника.

За пълнота на изложението, съдът намира за необходимо да отбележи, че при адекватност на мярката, в конкретния случай и когато искането е отправено в хода на висящ процес, съда би следвало да предостави съдебно удостоверение на молителя за пред органите на МВР, доколкото съгласно чл. 37а, ал. 5 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, трети лица имат право на достъп до информация за право на собственост върху МПС само по разпореждане на орган на съдебната власт.

Макар и при различни мотиви, настоящият състав достига да идентичен извод с този на първоинстанционния съд, поради което и обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

С оглед горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 10149/16.09.2022 г., постановено по гр.д. № 4584/2022 г. по описа на ВРС, с което е отхвърлена молба на „МАМЕЛ“ ООД, гр. Варна за допускане на допълнително обезпечение срещу „МД ГРУП ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, гр. Варна, чрез налагане на обезпечителна мярка – спиране от движение на собствени на ответното дружество МПС.

Определението не подлежи на обжалване на осн. чл. 396, ал. 2, изр. 3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____